

Bir Adlî Cinayet Ve Sonrası

– Sami Biber · 22 Kasım 2016

Değerli dostlar her ne kadar “ Hocam mizaha dön, bırak bu siyasi gündemi” deseler de ve dahi ben de onlara hak vermiş olsam da bu gün sizlere siyasi olmayan ama aynı zamanda mizah da olmayan bir anımı anlatmaya çalışacağım.

Bu bir kurgu öykü değil, aynıyle vâki bir olaydır. Olaydaki şahıs isimleri tarafımdan değiştirilmiştir ancak yine de eski öğrencilerimden bazıları kimden / kimlerden bahsettiğimi anlayacaktır.

Abdullah Bey her zaman ciddi bir insan olduğu için yüzünün güldüğünü pek göremezdik ama yine de son günlerdeki hali bu ciddiyetinden kaynaklanan bir durum gibi görünmüyordu.

Biz bir ayağı camide bir ayağı kahvehanede olanlara nazaran daha dindar bir insandı Abdullah Bey. O da sık olmasa bile kahveye gelir ama oyun filan oynamaz, bizlere yancı filan da olmazdı ya da yanımızda oturup sohbetimize katılırsa daha sonra içtiği çayın kahvenin parasını mutlaka öder, yancılığı haram olarak görürdü.

Evet şimdi bir derdi vardı Abdullah Beyin. Sık sık dalıp gidiyordu.

- Heeeeey. Abdullah Hocam. Bu ne dalgınlık yahu. Bak arkadaşım, bu dalgınlıkla sakın Fen Bilgisi laboratuvarına girme. Allah korusun deney yapayım derken bütün okulu havaya uçurursun.

Sözde espri yapmıştım ama Fen Bilgisi Öğretmeni arkadaşım hiç oralı değildi. Sanki beni duymuyordu. Çaresiz dürtmek zorunda kaldım.

-Abdullah Hocam. Uyan yahu. Bir sıkıntın varsa anlat da paylaşalım. Bakarsın devası bizdedir.

Abdullah Bey nihayet uyandı. Kalın gözlüğünü düzelterip cevap verdi.

-Sami Hocam ! Bir kaç güne kalmaz aranızdan ayrılabilirim.

Aramızdan ayrılmak mı? Hasta filandı da doktor yakında öleceğini mi söylemişti?

-Yahu turp gibi adamsın. Niçin aramızdan ayrılacaksın ki? Öğretmenliği mi bırakıyorsun yoksa? İstifa mı edeceksin?

Abdullah Bey oldukça karamsar ve ümitsiz bir çehreyle cevap verdi:

-Hayır hocam. İstifa etmeyeceğim. Allah'a şükür hasta filan da değilim ama ben istesem de istemesem de artık öğretmenlik yapamayacağım gibi görünüyor.

Uzatmayalım..Deşince biraz, Abdullah Bey anlattı derdini.

Bizim Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerimizdeki aşiretleri bilirsiniz. Aralarında husumet eksik olmaz. Abdullah Bey de bir aşiret mensubuydu ve mensubu olduğu aşiret içinde nadir okumuş, tahsil görmüş insanlardan biriydi.

Abdullah Beyin erkek kardeşi , husumetli oldukları aşiretten birine bir tehdit mektubu yazmış. Mektubunda açık açık karşı taraftan birini öldürmekle tehdit etmiş. Ancak kendi aklınca da şöyle düşünmüş: " Bunlar bu tehdidi alsınlar ama olur da dava ederlerse ben hapse girmeyeyim. Bunu da nasıl sağlarım: Mektubun altına abimin adını yazarak.." Yani tehdit mektubunun altında Abdullah Bey'in adı var. İmza filan yok..Karşı taraf dava açarsa Abdullah Bey'e dava açacak ama neticede yazı incelenince bu mektubu Abdullah Bey'in yazmadığı ortaya çıkacak, mahkeme hakimi de "Siz kendi kendinize tehdit mektubu yazıp masum bir insan hakkında iftirada bulundunuz" diye karşı tarafı suçlayacak, hatta Abdullah Bey'in kardeşi hakaret ve iftira davası açarak en azından bir de tazminat alacak karşı taraftan..Olayın özü bu. Yani Abdullah bey'in kardeşi abisinin başına gelebilecekleri hiç hesaba katmadan aklı sıra tilkilik yapmaya kalkıyor. Fakat olay Abdullah Bey'in kardeşinin beklentilerinin çok çok ötesinde bir şekil alıyor.

Abdullah Bey karşı tarafın açtığı davanın mahkeme celbi kendisine geldiğinde olaydan haberdar oluyor. Kardeşine kızıp bağırıp çağırırsa da olan olmuş.

Daha sonra Abdullah Bey mahkemeye çıkıyor.

İşte bundan sonrasında kabus başlıyor.

Hatırladığım kadarıyla Abdullah Bey'in kara kara düşünüp dünyadan iyice elini eteğini çektiği dönem işte bu mahkemeye çıktığından sonraki dönemdi. Çünkü mahkeme okul idaresinden resmi olarak Abdullah Bey'e ait olan yazı örneği istemişti. Bu yazı örneği gönderilmiş, ayrıca Abdullah Bey'in bizzat kendisinden de yazı örneği alınmış ve tehdit mektubu ile karşılaştırılmıştı. Uzman ve bilirkişi raporları ile de Abdullah Bey için kara günler başlıyordu. Tabii ki ailesi için de. Çünkü tehdit mektubunun Abdullah Bey'e ait olduğuna karar verilmişti.

Hani olmazdı ama mahkemeye ben çağrılmış olsaydım - gözlerimle görmediğim halde - kesinlikle

yemin ederdim "O mektubu Abdullah Bey yazmadı" Diye. Çünkü Abdullah bey kesinlikle böyle bir tehdit mektubu yazabilecek karakterde bir insan olmadığı gibi aşiretinde gönüllü hapis yatacak bir sürü işsiz güçsüz insan varken ne diye böyle bir mektubu o yazsındı ki?

Dahası karşı taraftan birileri açık açık Abdullah Bey'e "mektubu senin yazmadığını biliyoruz ama kardeşin olacak geri zekalıyı hapse attırıp da elimize ne geçecek, seni attırmalıyız ki bu, sizin tarafa bir darbe olsun" Demişti (Tabii ki Abdullah Bey'in daha sonra bize anlattıklarına göre)

İşte bundan sonra Abdullah Bey için son çare temyiz ve tabii ki Abdullah Bey'in yazısının adli tıba gönderilmesi aşamasıydı. Bu arada kardeşi de mahkemede "Tehdit mektubu ben yazdım" Diye ifade vermişti, Abdullah bey de yine mahkemede karşı tarafın kendisine " Bu mektubu senin yazmadığını biliyoruz" dediklerini söylese de hiç biri kâr etmedi. Kardeşinin ifadesi bir işe yaramadığı gibi karşı taraf da kabul etmiyordu Abdullah Bey'e " Bu mektubu senin yazmadığını biliyoruz" Dediklerini. Hoş kabul etselerdi de değişen bir şey olmayacaktı. Çünkü Adli Tıp da (ya da bu konulara hangi birim bakıyorsa) verdiği raporunda Yazının Abdullah Bey'e ait olduğunu söylemişti. Yani Abdullah Bey'e hapisane görünüyordu ve bunun dönüşü yoktu.

Adım kadar emindim o tehdit mektubunu Abdullah Bey'in göndermediğinden. Okuldaki herkes de karıncayı bile incinmekten çekinen bu zarf ve ince ruhlu insanın böyle bir tehdit mektubu yazmayacağına son derece emindi ama adli tb " Tehdit mektubu Abdullah Bey tarafından yazılmış" Diye karar bildirmişti.

Abdullah Bey, altı ay hapis cezası aldı. Tabii ki öğretmenlikten atıldı. Cezası altı ay idi ama 3,5 ay kadar yattı hapiste yanlış hatırlamıyorsam.

Gerek hapis hayatında gerek hapisten çıktıktan sonra ziyaretine gittiğimizde artık Abdullah Bey canlı bir cenaze durumundaydı. Zaten zayıf, nahif bir insandı. Şimdi gibi adam eriyip gitmiş, tam bir iskelete dönmüştü. Kara kara ne iş yapacağını düşünüyordu. En son çare olarak akrabalarının yardımıyla mini bir bakkal dükkanı açmaya karar vermişlerdi. Ancak o bakkal dükkanı hiç açılmadı. Zira Abdullah bey çok fena hastalanmıştı. Kafasını yastığa bir koydu, bir daha da kaldıramadı. Üzüntüden kanser olmuştu. Ya da zaten hastaydı ama hapse düşmenin verdiği üzüntüyle hastalık daha da ilerlemiş ve hapisten çıktıktan iki üç ay sonra Abdullah Bey'i alıp götürmüştü bu fani ve canına yandığının dünyasından. " Dükkan açtı " haberini beklediğimiz Abdullah Bey'in ölüm haberi geldi bize.

Çok sevdiğim bir arkadaşım, evlatlarımin öğretmeni, üç öğrencimin babası Abdullah Bey. Hakkın rahmetine kavuşmuştu.

Evet...Üç çocuğunun da öğretmeniymdim Abdullah Bey'in. Büyük kızı Ayla orta okulu yeni bitirmiş, liseye başlamıştı. Onun küçüğü Semra da öğrencimdi ve Semra'nın bir küçüğü Sadullah da oğlum Cihangir'in sınıf arkadaşıydı.

Sonra?

Sonra benim tayinim çıktı oradan. Onlar da zaten şehir merkezine taşınmışlardı ta Abdullah bey hapis cezası aldığı andan itibaren. Abdullah Bey'in ölümünden sonra ailesiyle sık görüşebildik dersek yalan olur.

Oradan 1996 yılında tayinim çıktı....Aradan aylar yıllar geçti. Bir gün internette o görev yaptığım ile ait bir yerel gazetede "Plaza Cinayeti " başlıklı bir yazı dikkatimi çekti. Yazıyı okuduğumda ise gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Öğrencim Sadullah Yani Abdullah Bey'in oğlu, 2007 yılında bahsi geçen ilde bir plaza önünde iki arkadaşı ile birlikte bir lise 3. Sınıf öğrencisi genci bıçaklayarak öldürmüştü.

Daha sonra bazı öğrencilerim, -babası Abdullah Bey'in ölümünden sonra - Sadullah'ın çok kötü işlere bulaştığını, uyuşturucu satıcılığı bile yaptığını söylediler. Kısaca tam bir mafya elemanı olmuştu Sadullah.

Ürperdim, korktum, dehşete kapıldım. Bir adli cinayet, (Abdullah Bey'in hapis yatmasını kast ediyorum- Yanlış anlaşılmasın. Adli Tıbbın raporu üzerine mahkemenin verdiği hapis cezası elbette doğru bir karardı ama adli tıp öyle bir kararı nasıl vermişti. ? Abdullah bey, onu tanıyan herkesin vicdanında masumdu. İşte o yüzden adli cinayet diyorum.) Evett bu adli cinayet, yıllar sonra çok adi bir başka cinayete sebep olmuştu. Eğer Abdullah Bey öyle bir cinayete kurban gitmeseydi oğlu yıllar sonra gencecik bir insanı bıçaklayarak öldürmezdi. Ya da şöyle düşünebiliriz: Eğer aynı şey benim başıma gelmiş olsaydı Sadullah'ın yerinde oğlum Cihangir olabilirdi pek âla.

Peki Ayla ve Semra'ya ne olmuştu acaba?

Sadullah bir katil olduğuna göre Ayla ve Semra 'ın akıbeti de hiç iyi olmamıştı mutlaka. İşin doğrusu korktum ve araştırmadım. Allah korusun o can parelerim kızlarım karşıma ??? Anladınız işte...Karşıma o hüviyetle çıkma ihtimallerinden korktum ve araştırmadım onlara ne olduğunu.

Evet...Mizah güzel, iyi, hoş da şu sineyi bir deş de bak ne yareler var.

Selam ve sevgilerimle.